

Οι οικογενειακές ηθικές αξίες στην Αγία Γραφή

Καθώς η ανηθικότητα είναι ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της Βίβλου, το στοιχείο αυτό δεν θα μπορούσε ν' απουσιάζει κι απ' το στενότερο πλαίσιο της οικογένειας.

Παρ' ότι οι χριστιανοί, θέλουν να πιστεύουν ότι οι «ιερές» γραφές τους, εκπέμπουν πάμπολλα ηθικοπλαστικά μηνύματα, εν τούτοις μια απλή ανάγνωση της Αγίας Γραφής, καταρρίπτει πάραυτα τον ισχυρισμό αυτό. Κι αυτό είναι το θέμα: Οι χριστιανοί, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, δεν έχουν διαβάσει ποτέ στη ζωή τους, ούτε μια αράδα από το «ιερό» βιβλίο της θρησκείας τους. Απλώς καταπίνουν αμάσητο, ό,τι τους ταΐζουν, αυτοί που υποτίθεται ότι το έχουν διαβάσει.

Σήμερα, π.χ. η πολυγαμία, θεωρείται ασύμβατη με τον Χριστιανισμό· στη Βίβλο όμως, είναι κάτι το απόλυτα φυσιολογικό. Η γυναίκα, στην Αγία Γραφή, δεν αποτελεί τίποτε άλλο από ένα όργανο αναπαραγωγής και αντικείμενο πορνικών απολαύσεων. Ο μισογυνισμός, δεν είναι απλά εμφανής, αλλά εξόφθαλμος. Η αιμομιξία, έχει κι αυτή, την δική ξεχωριστή θέση στο «ιερό» αυτό βιβλίο. Η αξία της οικογένειας, εκμηδενίζεται εμπρός στην αξία της τυφλής πίστεως. Ο γάμος απαξιώνεται ευθέως. Και θα πρέπει ν' αναρωτηθεί κάποιος, τι δουλειά έχουν η δολοπλοκία και το μίσος, μέσα σ' ένα βιβλίο που υποτίθεται ότι εκπέμπει μηνύματα «αγάπης».

Ακολουθούν μερικά ενδεικτικά παραδείγματα οικογενειακών αξιών, αλλά και γενικότερα ανθρώπινων σχέσεων, έτσι όπως αυτές παρουσιάζονται στην Αγία Γραφή, ενώ για οικονομία χώρου και αποφυγή επαναλήψεων, εξαιρείται το συντριπτικό ποσοστό των περιπτώσεων, όπου ο «πανάγαθος» και «δίκαιος» Θεός, εκτονώνει την οργή του πάνω σε γυναικόπαιδα, δείχνοντας έτσι με πόση

«στοργή» περιβάλλει την οικογένεια ...

Η πολυγαμία στη Βίβλο...

Και ο Λάμεχ πήρε για τον εαυτό του δύο γυναίκες· το όνομα της μιας ήταν Αδά, και το όνομα της άλλης, Σιλλά.

(Γένεσις, 4: 19)

Και ο Ησαύ ήταν 40 χρόνων, όταν πήρε για γυναίκα την Ιουδίθ, τη θυγατέρα τού Βεηρί, του Χετταίου, και τη Βασεμάθ, τη θυγατέρα τού Αιλών, του Χετταίου.

(Γένεσις, 26: 34)

Τότε, αφού ο Ιακώβ σηκώθηκε, έβαλε τα παιδιά του και τις γυναίκες του επάνω στις καμήλες.

(Γένεσις, 31: 17)

Υπήρχε δε κάποιος άνθρωπος...και το όνομά του ήταν Ελκανά...και είχε δύο γυναίκες· το όνομα της μιας ήταν Άννα, και το όνομα της δεύτερης, Φενίννα.

(Σαμουήλ Α', 1: 1-2)

Και η Αβιγαία έσπευσε...και πήγε πίσω από τους απεσταλμένους τού Δαβίδ, και έγινε γυναίκα του. Και ο Δαβίδ πήρε και την Αχινοάμ από την Ιεζραέλ· και ήσαν και οι δύο γυναίκες του.

(Σαμουήλ Α', 25: 42-43)

Και ο βασιλιάς Σολομώντας, εκτός από τη θυγατέρα τού Φαραώ, αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες. [...] Και είχε 700 γυναίκες βασίλισσες και 300 παλλακές.

(Βασιλέων Α', 11: 1-3)

Και ο Ασχώρ, ο πατέρας του Θεκουέ, είχε δύο γυναίκες, την Ελά, και τη Νααρά.

(Χρονικών Α', 4: 5)

Και ο Ροβοάμ αγάπησε τη Μααχά, τη θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ, περισσότερο από όλες τις γυναίκες του και τις παλλακές του· (επειδή, είχε πάρει 18 γυναίκες, και 60 παλλακές· και γέννησε 28 γιους, και 60 θυγατέρες).

(Χρονικών Β', 11: 21)

Και ο Αβιά ενδυναμώθηκε· και πήρε για τον εαυτό του 14 γυναίκες, και γέννησε 22 γιους και 16 θυγατέρες.

(Χρονικών Β', 13: 21)

Και ο Ιωδαέ πήρε στον Ιωά δύο γυναίκες, και γέννησε γιους και θυγατέρες.

(Χρονικών Β', 24: 3)

Ο Θεός δεν φαίνεται να έχει αντιρρήσεις για την πολυγαμία...

Αν κάποιος έχει δύο γυναίκες, τη μία που αγαπάει και την άλλη που μισεί, και του γεννήσουν παιδιά, εκείνη που την αγαπάει κι εκείνη που τη μισεί, και ο πρωτότοκος γιος είναι εκείνης που μισεί, τότε, την ημέρα που μοιράζει στους γιους του την περιουσία του, δεν μπορεί να κάνει πρωτότοκο τον γιο εκείνης που αγαπάει, παραβλέποντας τον γιο εκείνης που μισεί, τον αληθινά πρωτότοκο· αλλά, θα αναγνωρίσει τον γιο εκείνης που μισεί ως πρωτότοκον, δίνοντας σ' αυτόν διπλάσιο μερίδιο από όλα τα υπάρχοντά του· επειδή, είναι η αρχή τής δύναμής του· σ' αυτόν ανήκουν τα πρωτοτόκια.

(Δευτερονόμιον, 21: 15-17)

Και ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: «Εσύ είσαι ο άνθρωπος. Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: “Εγώ σε έχρισα βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, και εγώ σε ελευθέρωσα από το χέρι τού Σαούλ· και σου έδωσα τον οίκο τού κυρίου σου, και τις γυναίκες τού κυρίου σου στον κόρφο σου”».

(Σαμουήλ Β', 12: 7-8)

Ο Νώε, καταριέται τον εγγονό του (Χαναάν), επειδή ο γιος του (Χαμ) τον είδε γυμνό την ώρα που κοιμόταν...

Και ο Νώε άρχισε να είναι γεωργός, και φύτεψε ένα αμπέλι· και ήπие από το κρασί, και μέθυσε, και γυμνώθηκε μέσα στη σκηνή του. Και ο Χαμ, ο πατέρας τού Χαναάν, είδε τη γύμνωση του πατέρα του· και το ανήγγειλε στους δύο αδελφούς του έξω. Και παίρνοντας ο Σημ και ο Ιάφεθ το ένδυμα, το έβαλαν επάνω στις δύο πλάτες τους· και περπατώντας πισώπλατα, σκέπασαν τη γύμνωση του πατέρα τους· και τα πρόσωπά τους ήσαν προς τα πίσω και δεν είδαν τη γύμνωση του πατέρα τους. Και όταν ο Νώε συνήλθε από το κρασί του, έμαθε όσα έκανε σ' αυτόν ο γιος του ο νεότερος. Και είπε: «Επικατάρατος ο Χαναάν· θα είναι δούλος των δούλων στους αδελφούς του». Και είπε:

«Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Σημ· και ο Χαναάν θα είναι σ' αυτόν δούλος· ο Θεός θα πλατύνει τον Ιάφεθ, και θα κατοικήσει στις σκηνές τού Σημ, και ο Χαναάν θα είναι σ' αυτόν δούλος».

(Γένεσις, 9: 20-27)

Ο «γενάρχης» Αβραάμ, εκπορνεύει την σύζυγό του, Σάρα, παρουσιάζοντάς την ως αδελφή του, για να προστατεύσει τη ζωή του...

Και έγινε πείνα σ' αυτή τη γη· και ο Άβραμ κατέβηκε στην Αίγυπτο για να παροικήσει εκεί· επειδή, η πείνα στη γη ήταν βαριά. Και όταν πλησίαζε να μπει μέσα στην Αίγυπτο, είπε στη Σάρα, τη γυναίκα του: «Δες, γνωρίζω ότι είσαι μια όμορφη γυναίκα· θα συμβεί, λοιπόν, ώστε καθώς σε δουν οι Αιγύπτιοι θα πουν: “Γυναίκα του είναι αυτή”· και θα με φονεύσουν, εσένα όμως θα σε διαφυλάξουν ζωντανή· πες, λοιπόν, ότι είσαι αδελφή μου, για να γίνει σε μένα καλό εξαιτίας σου, και να διαφυλαχθεί η ζωή μου, για χάρη σου». Και όταν ο Άβραμ μπήκε μέσα στην Αίγυπτο, είδαν οι Αιγύπτιοι τη γυναίκα ότι ήταν υπερβολικά ωραία. Και οι άρχοντες του Φαραώ την είδαν, και την επαίνεσαν στον Φαραώ· και πήραν τη γυναίκα στο σπίτι του Φαραώ. Και μεταχειρίστηκαν τον Άβραμ καλά για χάρη της· και είχε πρόβατα, και βόδια, και γαϊδούρια, και δούλους, και δούλες, και θηλυκά γαϊδούρια και καμήλες.

(Γένεσις, 12: 10-16)

Η εκπορνευόμενη Σάρα, παρουσιάζεται ως πρότυπο συζύγου...

Επειδή, έτσι και άλλοτε οι άγιες γυναίκες, αυτές που έλπιζαν στον Θεό, στόλιζαν τον εαυτό τους, καθώς υποτάσσονταν στους άνδρες τους. Όπως η Σάρα υπάκουσε στον Αβραάμ, αποκαλώντας αυτόν κύριο· από την οποία εσείς γίνατε παιδιά, οι οποίες αγαθοποιούσαν και δεν φοβόνταν κανέναν εκφοβισμό.

(Επιστολή Πέτρου Α', 3: 5-6)

Οι ακόλαστοι Σοδομίτες έχουν περικυκλώσει το σπίτι του «δίκαιου» Λωτ, ζητώντας του να τους παραδώσει τους αγγέλους που φιλοξενεί για να τους βιάσουν. Όμως, ο «δίκαιος» Λωτ, έχει μια καλύτερη αντιπρόταση: Προσφέρει στους Σοδομίτες, αντί των αγγέλων, τις κόρες του, διαφημίζοντας μάλιστα και την παρθενία τους...

Και οι δύο άγγελοι ήρθαν το δειλινό στα Σόδομα· και ο Λωτ καθόταν δίπλα στην πύλη των Σοδόμων· ο δε Λωτ, βλέποντάς τους, σηκώθηκε σε συνάντησή τους, και προσκύνησε με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος· και είπε: «Να, κύριοί μου, στραφείτε, παρακαλώ, στο σπίτι τού δούλου σας, και διανυχτερεύστε, και πλύντε τα πόδια σας· και αφού σηκωθείτε το πρωί, θα πάτε στον δρόμο σας». Κι εκείνοι είπαν: «Όχι, αλλά θα διανυχτερεύσουμε στην πλατεία». Και αφού τους πίεσε πολύ, στράφηκαν σ' αυτόν, και μπήκαν μέσα στο σπίτι του· και τους έκανε συμπόσιο, και έψησε άζυμα, και έφαγαν. Και πριν κοιμηθούν, οι άνδρες τής πόλης, οι άνδρες των Σοδόμων, περικύκλωσαν το σπίτι, νέοι και γέροντες, ολόκληρος ο λαός μαζί, από παντού· και έκραζαν στον Λωτ, και του έλεγαν: «Πού είναι οι άνδρες, εκείνοι που μπήκαν μέσα σε σένα τη νύχτα; Βγάλ' τους έξω σε μας, για να τους γνωρίσουμε». Και ο Λωτ βγήκε σ' αυτούς στο πρόθυρο, και έκλεισε πίσω του την πόρτα, και είπε: «Μη, αδελφοί μου, μη πράξετε ένα τέτοιο κακό· δέστε, έχω δύο θυγατέρες, που δεν γνώρισαν άνδρα· να σας τις φέρω, λοιπόν, έξω· και κάντε σ' αυτές, όπως σας φανεί αρεστό· μόνον σ' αυτούς τους άνδρες να μη πράξετε τίποτε, επειδή για τούτο μπήκαν κάτω από τη σκιά τής στέγης μου».

(Γένεσις, 19: 1-8)

Ο κόρες του «δίκαιου» Λωτ πηδιούνται με τον πατέρα τους και καθίστανται έγκυες. Ο Λωτ, υποτίθεται ότι δεν καταλαβαίνει τι κάνει, καθ' ότι μεθυσμένος...

Και ο Λωτ ανέβηκε από τη Σηγώρ, και κατοίκησε στο βουνό, και μαζί του οι δύο θυγατέρες του, επειδή φοβήθηκε να κατοικήσει στη Σηγώρ· και κατοίκησε σε σπήλαιο, αυτός και οι δύο θυγατέρες του. Και η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: «Ο πατέρας μας είναι γέροντας, και άνθρωπος δεν υπάρχει επάνω στη γη για να μπει μέσα προς εμάς, σύμφωνα με τη συνήθεια ολόκληρης της γης· έλα, ας ποτίσουμε τον πατέρα μας κρασί, και ας κοιμηθούμε μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας». Πότισαν, λοιπόν, τον πατέρα τους κρασί κατά τη νύχτα εκείνη· και η μεγαλύτερη μπήκε μέσα, και κοιμήθηκε με τον πατέρα της· κι εκείνος δεν κατάλαβε ούτε πότε αυτή πλάγιασε, και πότε σηκώθηκε. Και την επαύριο η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: «Δες, εγώ κοιμήθηκα χθες τη νύχτα με τον πατέρα μας· ας τον ποτίσουμε κρασί και τούτη τη νύχτα, και μπαίνοντας μέσα εσύ, κοιμήσου μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας». Πότισαν, λοιπόν, κι εκείνη τη νύχτα τον πατέρα τους κρασί, και αφού σηκώθηκε η νεότερη, κοιμήθηκε μαζί του· κι εκείνος δεν κατάλαβε ούτε πότε αυτή πλάγιασε, και πότε σηκώθηκε. Και συνέλαβαν οι δύο θυγατέρες του Λωτ από τον πατέρα τους.

(Γένεσις, 19: 30-36)

Ο Αβραάμ, εκπορνεύει για δεύτερη φορά την σύζυγό του, Σάρα...

Και ο Αβραάμ κίνησε από εκεί προς τη γη που βρίσκεται προς τα μεσημβρινά, και κατοίκησε ανάμεσα στην Κάδης και στη Σουρ· και παροίκησε στα Γέραρα. Και ο Αβραάμ είπε για τη γυναίκα του τη Σάρα: «Είναι αδελφή μου». Και ο Αβιμέλεχ, ο βασιλιάς των Γεράρων, έστειλε και πήρε τη Σάρα.

(Γένεσις, 20: 1-2)

Ο Αβραάμ, δέχεται να θυσιάσει τον μοναχογιό του, Ισαάκ, για να αποδείξει την πίστη του στον Θεό...

Και ύστερα από τα πράγματα αυτά, ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ, και του είπε: Αβραάμ· κι εκείνος είπε: «Εδώ είμαι». Και είπε: «Πάρε τώρα τον γιο σου τον μονογενή, που αγάπησες, τον Ισαάκ, και πήγαινε στον τόπο Μοριά, και πρόσφερε τον εκεί σε ολοκαύτωμα επάνω σε ένα από τα βουνά, που θα σου πω». Και αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και πήρε μαζί του δύο από τους δούλους του, και τον γιο του τον Ισαάκ· και αφού έσχισε ξύλα για την ολοκαύτωση, σηκώθηκε, και πήγε στον τόπο που του είπε ο Θεός. [...] Και αφού έφτασαν στον τόπο, που του είχε πει ο Θεός, ο Αβραάμ οικοδόμησε εκεί το θυσιαστήριο, και τακτοποίησε τα ξύλα, και αφού έδεσε τον Ισαάκ τον γιο του, τον έβαλε επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω στα ξύλα· κι απλώνοντας ο Αβραάμ το χέρι του, πήρε τη μάχαιρα για να σφάξει τον γιο του.

(Γένεσις, 22: 1-10)

Ο γιος του Αβραάμ, Ισαάκ, εκπορνεύει την σύζυγό του, Ρεβέκκα, χρησιμοποιώντας κι αυτός το «κόλπο της αδελφής»...

Και ο Ισαάκ κατοίκησε στα Γέραρα. Και οι άνδρες τού τόπου ρώτησαν για τη γυναίκα του· και είπε: «Είναι αδελφή μου»· επειδή, φοβήθηκε να πει: «Είναι γυναίκα μου»· λέγοντας, «μήπως με φονεύσουν οι άνδρες τού τόπου εξαιτίας της Ρεβέκκας· επειδή, ήταν ωραία στην όψη».

(Γένεσις, 26: 6-7)

Ο Ισαάκ, τυφλός πλέον, θέλει πριν πεθάνει, να ευλογήσει τον πρωτότοκο γιο του, Ησαύ. Η σύζυγός του όμως, Ρεβέκκα, καθώς δείχνει φανερά εύνοια στον άλλο τους γιο, τον Ιακώβ, αποφασίζει να τον εξαπατήσει, παρουσιάζοντας τον Ιακώβ ως Ησαύ...

Και αφού ο Ισαάκ γέρασε, και τα μάτια του αμβλύθηκαν, ώστε δεν έβλεπε, κάλεσε τον Ησαύ, τον μεγαλύτερο γιο του, και του είπε: «Γιε μου». Κι αυτός του

είπε: «Εδώ είμαι». Κι εκείνος είπε: «Δες τώρα, εγώ γέρασα· δεν γνωρίζω την ημέρα τού θανάτου μου· πάρε, λοιπόν, παρακαλώ τα όπλα σου, τη φαρέτρα σου και το τόξο σου, και βγες στην πεδιάδα, και κυνήγησε για μένα ένα κυνήγι· και κάνε μου νόστιμα φαγητά, καθώς μου αρέσουν, και φέρε μου να φάω για να σε ευλογήσει η ψυχή μου πριν πεθάνω». Και η Ρεβέκκα άκουσε καθώς ο Ισαάκ μιλούσε στον γιο του τον Ησαύ. Και Ησαύ πήγε στην πεδιάδα για να κυνηγήσει ένα κυνήγι, και να το φέρει. Και η Ρεβέκκα μίλησε στον γιο της τον Ιακώβ, λέγοντας: «Δες, εγώ άκουσα τον πατέρα σου να μιλάει στον αδελφό σου τον Ησαύ, και να λέει: “Φέρε μου κυνήγι, και κάνε μου νόστιμα φαγητά για να φάω, και να σε ευλογήσω μπροστά στον Κύριο πριν πεθάνω”. Τώρα, λοιπόν, γιε μου, να ακούσεις τη φωνή μου σε όσα εγώ σου παραγγέλλω· πήγαινε, τώρα, στο κοπάδι και πάρε μου από εκεί δύο καλά κατσικάκια· για να τα κάνω νόστιμα φαγητά για τον πατέρα σου, καθώς του αρέσουν· και θα τα φέρεις στον πατέρα σου να φάει, για να σε ευλογήσει πριν πεθάνει».

(Γένεσις, 27: 1-10)

Ο Ισαάκ, δικαιολογείται στον γιο του, Ησαύ, πως δεν του έχει μείνει ευλογία να του δώσει, καθώς ήδη έχει ευλογήσει την υποδούλωση, αδελφού σε αδελφό...

Και ο Ισαάκ αποκρίθηκε, και είπε στον Ησαύ: «Δες, τον έκανα κύριό σου τον Ιακώβ, και όλους τους αδελφούς του τούς έκανα δούλους του, και τον στήριξα με σιτάρι και κρασί· και τι να κάνω, λοιπόν, σε σένα, παιδί μου;».

(Γένεσις, 27: 37)

Ο Ιακώβ, γίνεται ερωτικό αντικείμενο συναλλαγής, για λίγους μανδραγόρες, από την σύζυγό του, Ραχήλ...

Και ο Ρουβήν πήγε τις ημέρες τού θερισμού τού σιταριού, και βρήκε μανδραγόρες στο χωράφι, και τους έφερε στη Λεία τη μητέρα του. Και η Ραχήλ

είπε στη Λεία: «Δώσε μου, παρακαλώ, από τους μανδραγόρες τού γιου σου». Κι εκείνη της είπε: «Μικρό πράγμα είναι ότι πήρες τον άνδρα μου; Και θέλεις να πάρεις και τους μανδραγόρες τού γιου μου;». Και η Ραχήλ είπε: «Λοιπόν, ας κοιμηθεί μαζί σου αυτή τη νύχτα για τους μανδραγόρες τού γιου σου». Και ο Ιακώβ ήρθε το βράδυ από το χωράφι, και η Λεία βγαίνοντας σε συνάντησή του, είπε: «Μέσα σε μένα θα μπεις, επειδή σε μίσθωσα με μισθό, τους μανδραγόρες τού γιου μου. Και κοιμήθηκε μαζί της εκείνη τη νύχτα».

(Γένεσις, 30: 14-16)

Η χήρα Θάμαρ, μεταμφιέζεται σε πόρνη και παραπλανεί τον επίσης χήρο πεθερό της, για ένα κατσικάκι, μένοντας και έγκυος απ' αυτόν...

Κι εκείνη έβγαλε τα ενδύματα της χηρείας της, σκεπάστηκε με κάλυμμα, και περιτυλίχθηκε, και κάθισε κοντά στη δίοδο, που είναι στον δρόμο τής Θαμνά. [...] Και όταν ο Ιούδας την είδε, τη νόμισε για πόρνη· επειδή, είχε σκεπασμένο το πρόσωπό της. Και στον δρόμο στράφηκε σ' αυτή και είπε: «Άφησέ με, σε παρακαλώ, να μπω μέσα σε σένα»· επειδή, δεν γνώρισε ότι ήταν η νύφη του. Κι εκείνη είπε: «Τι θα μου δώσεις για να μπεις μέσα σε μένα;». Κι εκείνος είπε: «Εγώ θα σου στείλω ένα κατσικάκι από τις κατσίκες του κοπαδιού». Κι εκείνη είπε: «Μου δίνεις ένα ενέχυρο, μέχρις ότου να το στείλεις;». Κι εκείνος είπε: «Τι ενέχυρο να σου δώσω;». Κι εκείνη είπε: «Το δακτυλίδι σου και το περιδέραιο και την ράβδο, που έχεις στο χέρι σου». Και της τα έδωσε, και μπήκε μέσα σ' αυτήν, και συνέλαβε απ' αυτόν. Ύστερα απ' αυτά, αναχώρησε, και αφού έβγαλε το κάλυμμά της, ντύθηκε τα ενδύματα της χηρείας της.

(Γένεσις, 38: 14-19)

Ο Αμράμ, νυμφεύεται την πρώτη του εξαδέλφη, Ιωχαβέδ...

Και ο Αμράμ πήρε για γυναίκα του, την Ιωχαβέδ, θυγατέρα τού αδελφού τού

πατέρα του· και γέννησε σ' αυτόν τον Ααρών και τον Μωυσή.

(Έξοδος, 6: 20)

Πώληση κόρης ως δούλα...

Και αν κάποιος πουλήσει τη θυγατέρα του για δούλη, δεν θα αφεθεί όπως αφήνονται οι δούλοι.

(Έξοδος, 21: 7)

Η γυναίκα θεωρείται πιο βρόμικη όταν γεννάει κορίτσι...

Αν μια γυναίκα συλλάβει και γεννήσει αρσενικό, τότε θα είναι ακάθαρτη επτά ημέρες. [...] Αλλά, αν γεννήσει θηλυκό, τότε θα είναι ακάθαρτη δύο εβδομάδες.

(Λευιτικόν, 12: 2-5)

Αν κάποιος σε προτρέψει ν' αλλαξοπιστήσεις, θανάτωσέ τον, ακόμη κι αν είναι ο γιος σου...

Αν ο αδελφός σου, ο γιος τής μητέρας σου ή ο γιος σου ή η θυγατέρα σου ή η γυναίκα τού κόρφου σου ή ο φίλος σου, που είναι όπως η ψυχή σου, σε παρακινήσει κρυφά, λέγοντας: «Ας πάμε, και ας λατρεύσουμε άλλους θεούς», που δεν γνώρισες ούτε εσύ ούτε οι πατέρες σου [...] δεν θα συγκατανεύσεις σ' αυτόν ούτε θα στρέψεις σ' αυτόν την ακοή σου ούτε θα τον λυπηθεί το μάτι σου ούτε θα τον σπλαχνιστείς ούτε θα τον κρύψεις· αλλά θα τον θανατώσεις, οπωσδήποτε· το χέρι σου θα είναι πρώτο επάνω του για να τον θανατώσεις, και

έπειτα το χέρι ολόκληρου του λαού».

(Δευτερονόμιον, 13: 6-9)

Οι γονείς, οφείλουν να εκθέτουν τ' ανυπάκουα παιδιά, σε δημόσιο λιθοβολισμό μέχρι θανάτου...

Αν κάποιος έχει γιο πεισματώδη και απειθή, που δεν υπακούει στη φωνή τού πατέρα του ή στη φωνή τής μητέρας του, και αφού τον παιδαγωγήσουν, δεν υπακούει σ' αυτούς, τότε, ο πατέρας του και η μητέρα του θα τον πιάσουν, και θα τον φέρουν έξω στους πρεσβύτερους της πόλης του, και στην πύλη τού τόπου του· και θα πουν στους πρεσβύτερους της πόλης του: «Αυτός ο γιος μας είναι πεισματώδης και απειθής· δεν υπακούει στη φωνή μας· είναι λαίμαργος και μέθυσος»· και όλοι οι άνθρωποι της πόλης του θα τον λιθοβολήσουν με πέτρες, και θα πεθάνει.

(Δευτερονόμιον, 21: 18-21)

Γυναίκα που δεν βρίσκεται παρθένα, την πρώτη νύχτα του γάμου της, θεωρείται πόρνη και λιθοβολείται μέχρι θανάτου...

Αν...η κόρη δεν βρεθεί παρθένα, τότε θα βγάλουν έξω τη νέα, στη θύρα τού σπιτιού τού πατέρα της, και οι άνθρωποι της πόλης της θα τη λιθοβολήσουν με πέτρες, και θα πεθάνει· επειδή, έπραξε αφροσύνη στον Ισραήλ, διαπράττοντας πορνεία στο σπίτι τού πατέρα της.

(Δευτερονόμιον, 22: 20-21)

Η Ρουθ, λαμβάνει οδηγίες από την πεθερά της, Ναομί, για το πως θα αποπλανήσει τον Βοόζ...

Και η Ναομί, η πεθερά της, της είπε: «Θυγατέρα μου, να μη ζητήσω ανάπαυση σε σένα για να ευημερήσεις; Και, τώρα, μήπως ο Βοόζ δεν είναι από τη συγγένειά μας, μαζί με τα κορίτσια τού οποίου ήσουν; Δες, αυτός λικμίζει αυτή τη νύχτα το αλώνι των κριθαριών· λούσου, λοιπόν, και αλείψου, και ντύσου τη στολή σου, και κατέβα στο αλώνι· μη γνωριστείς στον άνθρωπο, μέχρις ότου τελειώσει από το να φάει και να πιει· κι ενώ πλαγιάζει, παρατήρησε τον τόπο όπου πλαγιάζει, και αφού έρθεις, σήκωσε το σκέπασμα από τα πόδια του (σ.σ.: βιβλικός ευφημισμός για τους όρχεις), και πλάγιασε· κι εκείνος θα σου πει τι να κάνεις». Κι εκείνη τής είπε: «Όλα όσα μου λες θα τα κάνω». Και κατέβηκε στο αλώνι, και έκανε όλα όσα την πρόσταξε η πεθερά της.

(Ρουθ, 3: 1-6)

Ο βασιλιάς Σαούλ, αποτιμά την αξία της κόρης του ίση με 100 πετσάκια ψωλών...

Και ο Σαούλ είπε: «Έτσι θα πείτε στον Δαβίδ: Ο βασιλιάς δεν θέλει νυφικά δώρα, αλλά 100 ακροβυστίες Φιλισταίων».

(Σαμουήλ Α', 18: 25)

Η Θάμαρ πέφτει θύμα βιασμού από τον αδελφό της, Αμνών. Ο έτερος αδελφός, Αβεσσαλώμ, την προτρέπει να μην στενοχωριέται, επειδή είναι ο βιαστής είναι αδελφός της...

Και η Θάμαρ πήγε στο σπίτι τού αδελφού της Αμνών, που ήταν πλαγιασμένος. [...] Και όταν του πρόσφερε σ' αυτόν να φάει, την έπιασε, και της είπε: «Έλα, κοιμήσου μαζί μου, αδελφή μου». Κι εκείνη τού είπε: «Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσεις». [...] Δεν θέλησε, όμως, να ακούσει στη φωνή της· αλλά, ασκώντας

μεγαλύτερη δύναμη από εκείνη, τη βίασε, και κοιμήθηκε μαζί της. [...] Και ο Αβεσσαλώμ ο αδελφός της είπε σ' αυτή: «Μήπως ο Αμνών ο αδελφός σου βρέθηκε μαζί σου; Όμως, τώρα, σώπασε αδελφή μου· αδελφός σου είναι· μη καταθλίβεις την καρδιά σου γι' αυτό το πράγμα».

(Σαμουήλ Β', 13: 8-20)

Είναι άδικο να μην φάμε και το δικό σου το παιδί...

Αυτή η γυναίκα μού είπε: «Δώσε τον γιο σου, για να τον φάμε σήμερα, και αύριο θα φάμε τον γιο μου»· και βράσαμε τον γιο μου, και τον φάγαμε· και την επόμενη ημέρα τής είπα: «Δώσε τον γιο σου, για να τον φάμε»· κι εκείνη έκρυψε τον γιο της.

(Βασιλέων Β', 6: 28-29)

Οι Ισραηλίτες, χωρίζουν τις ξένες γυναίκες τους και εγκαταλείπουν τα παιδιά που έκαναν μ' αυτές για να εξευμενίσουν τον Θεό...

Και ενώ ο Έσδρας προσευχόταν, και εξομολογιόταν, κλαίγοντας, και πεσμένος μπροστά στον οίκο τού Θεού, συγκεντρώθηκε κοντά του από τον Ισραήλ μια υπερβολικά μεγάλη σύναξη, άνδρες και γυναίκες και παιδιά· επειδή, ο λαός έκλαιγε με μεγάλο κλάμα. Και ο Σεχανίας, ο γιος τού Ιεχιήλ, από τους γιους τού Ελάμ, αποκρίθηκε και είπε στον Έσδρα: «Εμείς ανομήσαμε στον Θεό μας, και πήραμε ξένες γυναίκες από τους λαούς τής γης· όμως, τώρα υπάρχει ελπίδα στον Ισραήλ για το πράγμα αυτό· γι' αυτό, ας κάνουμε τώρα συνθήκη με τον Θεό μας, να αποβάλουμε όλες τις γυναίκες, και τα παιδιά που γεννήθηκαν, απ' αυτές, σύμφωνα με τη συμβουλή τού κυρίου μου, κι αυτών που τρέμουν στην εντολή τού Θεού μας· και ας γίνει σύμφωνα με τον νόμο».

(Έσδρας, 10: 1-3)

Ο Ιώβ δέχεται αδιαμαρτύρητα τον θάνατο των παιδιών του, που προκάλεσε ο Θεός (με φυσικό αυτουργό τον...Σατανά) για να δοκιμάσει την πίστη του...

Και ένας μηνυτής ήρθε στον Ιώβ, και είπε: [...] «Οι γιοι σου και οι θυγατέρες σου έτρωγαν και έπιναν κρασί στο σπίτι τού πρωτότοκου αδελφού τους· και ξάφνου, ήρθε ένας μεγάλος άνεμος από την πέρα πλευρά τής ερήμου, και χτύπησε τις τέσσερις γωνίες τού σπιτιού, και έπεσε επάνω στα παιδιά, και πέθαναν· και μόνος εγώ διασώθηκα για να σου το αναγγείλω». Τότε, ο Ιώβ, αφού σηκώθηκε, έσχισε το επανωφόρι του, και ξύρισε το κεφάλι του, και έπεσε επάνω στη γη, και προσκύνησε, και είπε: «Γυμνός βγήκα από την κοιλιά τής μητέρας μου, και γυμνός θα επιστρέψω εκεί· ο Κύριος έδωσε, και ο Κύριος αφαίρεσε· ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου».

(Ιώβ, 1: 14-21)

Οι χήρες και τα ορφανά των ασεβών, δεν αξίζουν το έλεος του Θεού...

Ο Κύριος δεν θα ευφρανθεί στους νεανίσκους τους ούτε θα ελεήσει τους ορφανούς και τις χήρες τους· επειδή, όλοι είναι υποκριτές και κακοποιοί, και κάθε στόμα μιλάει με ασέβεια.

(Ησαΐας, 9: 17)

Κάποια γυναίκα, που την έχει διώξει ο σύζυγός της, από τη στιγμή που θα πάει με άλλον άνδρα, θεωρείται μολυσμένη...

Λένε: Αν κάποιος αποβάλει τη γυναίκα του, και αναχωρήσει απ' αυτόν, και γίνει

άλλου άνδρα, θα γυρίσει εκείνος ξανά σ' αυτή; Εκείνη η γη δεν θα μολυνθεί ολοκληρωτικά;

(Ιερεμίας, 3: 1)

Οι οικογενειακές αξίες του Ιησού...

Μη νομίζετε ότι ήρθα να βάλω ειρήνη επάνω στη γη· δεν ήρθα να βάλω ειρήνη, αλλά μάχαιρα. Επειδή, ήρθα να διαχωρίσω άνθρωπο ενάντια στον πατέρα του, και θυγατέρα ενάντια στη μητέρα της, και νύφη ενάντια στην πεθερά της. Και εχθροί τού ανθρώπου θα είναι οι άνθρωποι του σπιτιού του. Όποιος αγαπάει πατέρα ή μητέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα· και όποιος αγαπάει γιο ή θυγατέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα.

(Κατά Ματθαίον, 10: 34-37)

Η γνώμη του Ιησού για το διαζύγιο και τον γάμο...

«Σας λέω δε ότι, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, εκτός για λόγον πορνείας, και νυμφευθεί άλλη, γίνεται μοιχός· και όποιος νυμφευθεί χωρισμένη γυναίκα, γίνεται μοιχός». Του λένε οι μαθητές του: «Αν έτσι έχει η υποχρέωση του άνδρα απέναντι στη γυναίκα, δεν συμφέρει να νυμφευθεί». Και εκείνος τούς είπε: «Δεν μπορούν όλοι να δεχθούν αυτό τον λόγο, αλλά σε όσους είναι δοσμένο. Επειδή, υπάρχουν ευνούχοι, που γεννήθηκαν έτσι από την κοιλιά τής μητέρας τους· και υπάρχουν ευνούχοι, που ευνουχίστηκαν από τους ανθρώπους· και υπάρχουν ευνούχοι, που ευνούχισαν τον εαυτό τους για τη βασιλεία των ουρανών. Όποιος μπορεί να το δεχθεί, ας το δεχθεί».

(Κατά Ματθαίον, 19: 9-12)

Αξίζει να εγκαταλείψει κάποιος την οικογένειά του για χάρη του Ιησού...

Και κάθε ένας που άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια, εξαιτίας τού ονόματός μου, θα πάρει 100 φορές περισσότερα, και θα κληρονομήσει αιώνια ζωή.

(Κατά Ματθαίον, 19: 29)

Ο Ιησούς απαξιώνει την μάνα του και τ' αδέρφια του...

Έρχονται, λοιπόν, οι αδελφοί και η μητέρα του, και αφού στάθηκαν έξω, έστειλαν σ' αυτόν κάποιους και τον φώναζαν· και ένα πλήθος καθόταν ολόγυρά του· και του είπαν: «Δες, η μητέρα σου και οι αδελφοί σου έξω σε ζητούν». Και τους απάντησε, λέγοντας: «Ποια είναι η μητέρα μου ή οι αδελφοί μου;». Και κοιτάζοντας ολόγυρα στους καθισμένους γύρω του, λέει: «Δείτε! η μητέρα μου και οι αδελφοί μου· επειδή, όποιος κάνει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι αδελφός μου, και αδελφή μου, και μητέρα μου».

(Κατά Μάρκον, 3: 31-35)

Ο Ιησούς μιλά απαξιωτικά στη μάνα του...

Τί κοινό υπάρχει ανάμεσα σ' εμένα και σ' εσένα, γυναίκα;

(Κατά Ιωάννην, 2: 4)

Για τον Παύλο, η ερωτική συνεύρεση -ακόμη και μεταξύ παντρεμένων- είναι πορνεία και καλό θα είναι ο άνδρας να μην αγγίζει γυναίκα...

Για όσα, όμως, μου γράψατε, είναι καλό στον άνθρωπο να μη αγγίζει γυναίκα. Για τις πορνείες, όμως, κάθε ένας ας έχει τη δική του γυναίκα, και κάθε μία ας έχει τον δικό της άνδρα.

(Προς Κορινθίους Α', 7: 1-2)

Ο γάμος, κατά τον Παύλο, δεν είναι...αμαρτία, αλλά όσοι τον κάνουν είναι για...λύπηση...

Είσαι δεσμευμένος με γυναίκα; Μη ζητάς λύση. Είσαι αποδεσμευμένος από γυναίκα; Μη ζητάς γυναίκα. Όμως, και αν έρθεις σε γάμο, δεν αμάρτησες· και αν η παρθένα έρθει σε γάμο, δεν αμάρτησε· αλλά, οι άνθρωποι αυτής τής κατηγορίας θα έχουν θλίψη στη σάρκα τους· και εγώ σας λυπάμαι.

(Προς Κορινθίους Α', 7: 27-28)

Ο Παύλος επιτρέπει την αιμομιξία, αν συντρέχουν λόγοι...

Εάν κάποιος νομίζει ότι είναι ντροπή που η κόρη του έμεινε γεροντοκόρη, και έτσι πρέπει να γίνει, ότι θέλει ας κάνει. Δεν αμαρτάνει. Ας παντρευτούν.

(Προς Κορινθίους Α', 7: 36)

Σύμφωνα με τον Παύλο, η γυναίκα οφείλει να υποτάσσεται ολοκληρωτικά στον άνδρα...

Οι γυναίκες, υποτάσσεστε στους άνδρες σας, όπως στον Κύριο· επειδή, ο άνδρας είναι η κεφαλή τής γυναίκας, όπως και ο Χριστός είναι η κεφαλή τής εκκλησίας, κι αυτός είναι ο σωτήρας τού σώματος. Αλλά, όπως η εκκλησία υποτάσσεται στον Χριστό, έτσι και οι γυναίκες να υποτάσσονται στους άνδρες τους, σε όλα.

(Προς Εφεσίους, 5: 22-24)

Ποιες χήρες αξίζουν βοήθειας και ποιες όχι...

Να τιμάς τις χήρες, αυτές που είναι πραγματικά χήρες. Και αν μια χήρα έχει παιδιά ή εγγόνια, ας μαθαίνουν πρώτα να κάνουν ευσεβή την ίδια τους την οικογένεια, και να αποδίδουν τιμές στους προγόνους τους· επειδή, αυτό είναι καλό και ευπρόσδεκτο μπροστά στον Θεό. Η δε πραγματικά χήρα και απομονωμένη ελπίζει στον Θεό, και εμμένει στις προσευχές νύχτα και ημέρα· αυτή, όμως, που είναι δοσμένη στις ηδονές, ενώ ζει, είναι νεκρή. Κι αυτά να τα παραγγέλλεις, για να είναι άμεμπτοι. Αν, όμως, κάποιος δεν προνοεί για τους δικούς του, μάλιστα για τους οικείους, αρνήθηκε την πίστη, και είναι χειρότερος από έναν άπιστο. Ως χήρα ας καταγράφεται εκείνη που είναι όχι λιγότερο των 60 χρόνων, η οποία να υπήρξε γυναίκα ενός άνδρα, που να έχει μαρτυρία για τα καλά της έργα· αν ανέθρεψε παιδιά, αν περιέθαλψε ξένους, αν έπλυνε πόδια αγίων, αν βοήθησε αυτούς που θλίβονταν, αν συνέτρεξε σε κάθε αγαθό έργο. Ενώ, τις νεότερες χήρες να τις αποφεύγεις· επειδή, όταν σαρκικά κίνητρα τις στρέψουν ενάντια στον Χριστό, θέλουν να παντρεύονται· έχοντας την καταδίκη, επειδή αθέτησαν την πρώτη πίστη. Ταυτόχρονα δε, μαθαίνουν να είναι και αργόσχολες, να περιέρχονται τα σπίτια· και όχι μονάχα αργόσχολες, αλλά και φλύαρες και περίεργες, λέγοντας όσα δεν πρέπει. Θέλω, λοιπόν, οι νεότερες να παντρεύονται, να κάνουν παιδιά, να κυβερνούν το σπιτικό τους, να μη δίνουν καμιά αφορμή στον ενάντιο να λοιδορεί. Επειδή, μερικοί εκτράπηκαν ήδη πίσω από τον Σατανά. Αν κάποιος πιστός ή πιστή έχει χήρες, ας προμηθεύει σ' αυτές τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνεται η εκκλησία· για να μπορεί να βοηθάει τις πραγματικά χήρες.

(Προς Τιμόθεον Α΄, 5: 3-16)